

A felszámolási eljárásról

A fizetésektelen helyzetbe jutott gazdasági társaságokkal szemben elsődlegesen a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény alapján kell eljárni. A fizetésektelenség joga – a Magyarországon is közvetlen hatállyal bíró 1346/2000/EK rendeletet is ideértve – minden tekintetben megfelel azon kívánalomnak, hogy az Európai Unió belső piacának fejlődését a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes térség támogassa.

A felszámolási eljárás *célja*, hogy a hitelező hozzájusson a jogos követeléseikhez egy olyan adóssal szemben, amely fizetésektelenné vált. A felszámolást a bíróság rendeli el, ha az adós *fizetésektelensége* megállapítható. Magát a felszámolást a bíróság által kijelölt felszámoló folytatja le, annak törvényességét pedig szintén a bíróság felügyeli.

A bíróság – többek között – abban az esetben állapítja meg a fizetésektelenséget, amennyiben az adós a szerződésen alapuló, nem vitatott vagy elismert tartozását a teljesítési határidő lejártát követő *15 napon belül nem egyenlítette ki* vagy azt *nem vitatta*, és a határidőt követően küldött hitelezői írásbeli *felszólításra sem teljesítette*. Az adós a teljesítési határidő eltelte esetén a tartozás fennállását a *fizetési felszólítás kézhezvételéig is vitathatja*. A törvény *szigorú kézbesítési szabályok* megalkotásával ügyel arra, hogy a fizetési felszólítás kézhezvételekor eszmélő adós érvényesen ugyanakkor már ne vitathassa a tartozását. Tértivevényes postai kézbesítés esetén a tértivevényen feltüntetett nap, míg ajánlott küldemény esetén a feladástól számított ötödik munkanap tekintendő az átvétel napjának.

A fizetési felszólítás ajánlott levélként történő kézbesítését nem ajánljuk a hitelezőknek, helyette a *tértivevényes kézbesítés* igénybevételét javasoljuk. Könnyen elképzelhető ugyanis, hogy az ajánlott levél még a vélelmezett kézbesítési időtartam, vagyis az öt munkanap letelte előtt megérkezik a címzetthez, így ő még a feladástól számított negyedik napon mindig érvényesen küldheti el a kifogásait felsorakoztató levelét a hitelezőnek. Ebben az esetben pedig már a hitelezőnek kell bizonyítania, hogy a levelét még a törvényileg vélelmezett átvételi nap előtt átvették, így a követelést már annak ismeretében vitatta az adós. A 15 nap

leteltét követően, ha az adós – bár jogosulatlanul tartja a követelést – el akarja kerülni a felszámolást, az írásbeli felszólítás kézhezvételét követően ki kell fizetnie a követelés összegét a hitelezőnek, de ebben az esetben is fenntarthatja álláspontját a követelés megalapozatlanságát illetően. Utóbbi esetben polgári perben követelheti vissza a kifizetett összeget.

A hitelezőnek a bíróság elé kell tárnia a fenti feltételeknek megfelelő valamennyi okiratot. A bíróság haladéktalanul értesíti az adóst, akinek nyolc nap áll a rendelkezésére, hogy nyilatkozzon a hitelező által előadottakkal kapcsolatban. Ha az adós elismeri a tartozását, legfeljebb harminc napos *fizetési haladékot* kérhet. A bíróság csak akkor engedélyez halasztást, ha a teljesítésre reális lehetőséget lát. Az adósi nyilatkozat elkészítése esetén a bíróság nem is vizsgálja tovább a fizetésképtelenség feltételeit, hanem azt vélelmezve elrendelheti a felszámolást. A bíróság a felszámolást elrendelő végzést – annak jogerőre emelkedését követően – a *Cégközlönyben* teszi közzé. Az adóssal szemben fennálló követeléseket e közzétételt követően 40 napon belül kell *bejelenteni a kijelölt felszámolónak*. Az ún. „felszámolás kezdő időpontja” után követelést felszámolás alá került céggel szemben más módon nem lehet érvényesíteni. A felszámolás kezdő időpontja ugyanakkor nem esik egybe a felszámolás közzétételével, a felszámolás kezdő időpontja a felszámolást elrendelő végzés meghozatalához kapcsolódik. Ekként a gyakorlatban előfordul, hogy a két időpont közötti adósi teljesítést később a felszámoló perben visszaköveteli a hitelezőtől. Ugyanakkor, ha a hitelező más követelést már bejelentett a felszámolónak, a felszámoló által visszakövetelt összeget nem kell befizetnie, azt beszámíthatja a jogos követelésébe.

A felszámoló az adós kizárólagos, törvényes képviselőjeként jár el. Ennek megfelelően jogosult szerződéseket felmondani, újakat kötni, az adós követeléseit behajtani, vagyont értékesíteni; jogosult továbbá megtámadni a volt cégvezetés által kötött korábbi szerződést is, ha abban ingyenesen vagy feltűnően aránytalan ellenérték mellett idegenítettek el vagyontárgyat, illetve követelést. A felszámolás befejeztével a felszámoló vagyonfelosztási javaslatot készít, melyet a bíróság hagy jóvá. A kifizetéskor előnyt élveznek a *felszámolás költségei* – ideértve a munkabéreket és felszámolás alatti működést szolgáló kiadásokat, a *zálogjoggal biztosított követelések*, különböző járadékok, magánszemélyek *kártérítési és kiszállalkozások* bármilyen jogcímű követelései és a *köztartozások*.

Budapest, 2008. április 10.

BALÁZS & HOLLÓ Ügyvédi Iroda